

Voor Rik: de lachende

Voor Erik: de hemelse

Voor Kik: de levende

Mijn waarheid is beter dan de fantasie

Een ouwerwetse brief voor lachende Rik

Het waren jouw zoenen die mij verrasten. Ik was achttien en niet verliefd, maar vond het wel lekker. Jij was okay voor mij. Ik heb sinds onze laatste babbel alweer gedroomd over jouw familie, dat gaat maar door. Je moeder was dertig jaar jonger en had een kunstgalerie, ze zag er cool uit in een zakelijk donkerblauw pakje met een geel biesje en halflang, naar binnen gestyled, blond haar. Jij vertoefde ergens hoog in een boom, je kon alles overzien, ik kon niet bij jou komen. We zaten tegen een bergwand aan en moesten allerlei creatieve dingen doen: een landschapstekening maken waarop verschillende onderdelen omcirkeld waren met kleuren. Ik slaagde er niet in jouw aandacht te trekken, is de strekking. Ik had jou nooit gezien als een leuke jongen of een lief, wel als de broer van, ik zie je nog zitten in de tuin, onzichtbaar ergens in het loof.

Anderhalf jaar is lang tot de verjaardag van jullie Kris, te lang. Ik besluit te gaan googelen. En zie daar een buitenkans; ik word gratis bijgepraat over een stuk van je leven, de laatste twintig jaar.

Na onze laatste ontmoeting zie ik je voor me staan, met een energieke uitstraling, een brede lach en een eigen overtuiging. Het houdt me bezig wat voor man-mens je geworden bent. Er is nieuwsgierigheid en spijt. Ik fantaseer over wat er gebeurd zou zijn als ik na Charel wel was ingegaan op je aanbod om terug te komen. Of later? Samen een

paar kinderen of een aantal jaar naar Afrika, Amerika of allebei. Ondertussen heb ik de laatste elf jaar een relatie met Kik (van Christiaan, als kind kon hij zijn naam niet uitspreken en stotterde ikikikikik), een Nederlander wiens geboorteplaats zuidelijker ligt dan de onze: Maastricht. Kik is een niet softe psychotherapeut. We zijn allebei verslaafd aan mensen en aan elkaar. Gelukkig hoef ik niet af te kicken. We hebben samen een zoon van zeven jaar, hij heet Jules-Louis, een bikkelaar met bruinblond haar en zwarte ogen. Ik heb een sierlijke dochter van elf, Mignon, zij is het slachtoffer van co-ouderschap. We hebben ook nog een hond, Spoenk, een schatje van bijna anderhalf jaar, een Friese Stabij, dat zijn boerderijdieren die mollen vangen. En een blauwgrijze poes, Patty Griz van vijftien jaar, die haar nageslacht op één na heeft overleefd, de mannetjes kwamen om in onze straat waar auto's doorheen scheuren.

We wonen in het enige huis in Geldermalsen dat lijkt op een Belgisch huis. Het is een kleine kopie van dat van mijn bomma en boppa in de Magdalenastraat 13. We hebben een voortuin en een achtertuin met echte bomen, onkruid en bomvol sneeuwkllokjes.

Je wees Inge voor me aan als jouw vriendin. Ik zag hoe ze met een schuine blik naar je opkeek tijdens het dansen. Ik zou zeggen: laat het knetteren tussen jullie zoals een kampvuur dat kan.

Ik werk al twintig jaar in dezelfde praktijk met mijn studiemeester Robert, de opvolger van Charel, waaraan ik ben blijven plakken en waarmee ik de benen nam naar een progressiever oord, ver genoeg van mijn ouders. We hebben een missie en een visie en volgende week hebben Robert en ik begeleide gesprekken met een psycholoog om uit te zoeken of er nog vertrouwen is in de samenwerking. Dat kan op een scheiding uitlopen.

Na onze laatste ontmoeting ben ik tegen je gaan praten, en ik fantaseer dat je meekijkt over mijn schouder. Ik neem je mee in de auto om mijn nieuwe Kontich te laten zien.

Drie dagen voor oud en nieuw kreeg ik de griep, bij mij is dat altijd met bronchitis, dus besloot ik na drie jaar met roken te stoppen. Daarbij maak ik mezelf wijs dat jij dat ook veel beter zou vinden. Het stoppen valt me reuze mee, ik was echt zover dat ik het vies vond. Ik heb ervaren dat als je rookt, het de hele dag draait om wel of niet nog een peuk.

Waarom stook jij alleen vuur met mannen? Om meer man te worden? En wat moeten vrouwen dan? Naar de sauna?

Ik kan me helemaal vinden in de liedjes van Mira. Keigoe.

Om mijn heimwee naar mijn moedergrond te stillen kijk ik een paar keer per week naar *Thuis* of iets anders, als het maar in het Vlaamse taaltje is. Den *Humo* komt iedere woensdag en we bakken vaak zelf friet. Dirk Draulans is op het moment mijn favoriet op den tv, ik heb hem leren kennen tijdens een radio uitzending bij het Atomium over de bonobo aap. We waren op weg naar het hellend vlak van Ronquières, een staaltje Belgische onbetaalbare techniek die symbool staat voor mijn relatie met Kik: stapje voor stapje komen wij er wel.

Ik heb besloten om je te schrijven zodat ik mijn gedachten kan loslaten, en later heb ik besloten om het op te sturen. Met een beetje geluk vind jij dat ook fijn. En weet, ik kom terug!

Tine

Gewoon sneeuwkllokje

Vervolg op een ouwerwetse brief

Een maand later en jouw vader minder. Ik kon je niet in de ogen kijken op de begrafenis. Ik heb die als stijlvol typerend en met gepast verdriet ervaren.

Voor mij is het een raadsel of je mijn brief hebt gekregen en gelezen (de post staakt immers) en je had nogal wat anders aan je hoofd. Ik geloof je wel wat die tulp betreft, tulpen zijn sterk en hebben weinig licht nodig om zich er naar toe te strekken. Ik weet dat, want ik woon hier in tulpenland. Ik woon zelfs naast een bloemenzaak, *Margriet*, zo heet ook de baas, waar ik zo ongeveer iedere week een boeket laat samenstellen van bloemen in mijn kleuren. Om de hal van ons huis op te fleuren zet ik ze voor een grote spiegel, dan heb ik dubbel genot. Bloemen zijn mijn favoriet, vroeger ging ik op zoek naar de allerkleinsten en maakte daar piepkleine boeketjes van. Mijn eerste studiekeuze was biologie. Uiteindelijk had ik geen zin in lesgeven of research voor een bedrijf, maar zoiets als apen bestuderen in Afrika à la Draulans had me wel gelegen. Nou ja, het zijn mensen geworden en die zijn heel boeiend en soms ook akelig dierlijk.

Wat ik je nog van vroeger wilde vertellen is dat ik verbaasd was dat je zo rustig reageerde toen ik kwam vertellen dat ik verliefd was op Charel. Ik merkte niets van boosheid of teleurstelling. Ik ben opgegroeid bij twee temperamentvolle types die voornamelijk (verbaal) geweld niet schuwden. Het zijn trouwens wel schatten en ik heb met ze leren leven. Ik was niet gewend om hen de waarheid te

vertellen zonder uitgelachen of beledigd te worden. Je vertelde dat ik terug kon komen, wat er ook was. Dat is me bijgebleven en dat speelt me nu parten. Je had wel wat stugger kunnen zijn tegen me, dan was je mij beter bijgebleven en dan had ik nu niet in Nederland gezeten. Maar je hebt gelijk. Het was dan misschien niet uit vrije wil gebeurd en voor liefde is vrijheid nodig en gelijkwaardigheid en nog zoveel meer.

Ik vraag me af of je nog kinderen wilt met Inge, moet kunnen schat ik in, ik kreeg Jules-Louis op mijn eenenveertigste. Ik ben dolgelukkig met mijn twee en ook met de drie meiden van Kik. Ondertussen heb ik al jullie sites, foto's en Google maps bekeken en merk ik dat je goed gesetteld bent in Ramsel, landelijk en met een boel ruimte eromheen, open space zoals jij dat noemt. In het woord Geldermalsen zit ook Ramsel. Kik wil al jaren terug naar de stad, dat is Nijmegen voor hem, een aantrekkelijke omgeving en een beetje Vlaams-Brabant. Ik vind het eng in verband met allerlei mogelijke criminele dingen en ik blijf natuurlijk een dorpsmens.

Ik heb sinds vorige week een voorjaarsdip, compleet met vermoeidheid, somberheid en onzekerheid en een lijf waar modder in zit. Gelukkig ben ik na een dag slapen weer wat opgekrabbeld. Sinds november 2007 slik ik Lithium, een zout wat goed helpt tegen manisch-depressiviteit of bipolaire stoornis 2, een eigenaardigheid van prettig gestoorde mensen die vaak succesvol zijn en die ik ook heb meegekregen van moeder natuur.

Ik vermoedde het eigenlijk al toen ik een relatie met Erik had, dat het niet normaal was dat ik angstig, misselijk en depressief was. Maar mede door het feit dat ik veel verdriet en rottigheid heb gehad dacht ik dat het van buitenaf kwam, dat is niet zo. Ik mis positieve stofjes of ik

heb ze teveel en ben daardoor wat onvoorspelbaar, maar niet saai. Het gaat wel goed, de laatste twee jaar. En dus rook ik maar weer, nadat ik me uitgeput voelde vorige week. Ik typ dit allemaal maar een beetje van me af, misschien is het ongepast of vind je het te open, neem het mij niet kwalijk dan.

Daarstraks om zeven uur stond er een ooievaar op het dak van de achterburen, hij keek naar links, dan naar rechts en op het moment dat ik mijn fototelefoontoestel uit de blokkeerstand had gehaald vloog ie weg. Niet ver hier vandaan is een nest, zowel de zwarte als witte ooievaar komt tegenwoordig voor in Nederland.

Aangezien ik niet weet of je het prettig vindt dat ik je mail, heb ik niet de moed iets van je te verwachten, fantaseren is beter dan niets. Kik weet ervan dat ik je een brief gestuurd heb en hij weet dat ik worstel met oude gevoelens. Ik wil niet tussen jou en Inge staan, het lijkt me een wilskrachtige en lieve meid en op haar manier open voor het ervaren. Wie weet, doe haar de groeten als je wil of vertel haar wat je kwijt wil.

Ik heb ergens het idee dat jullie geen koffie drinken en nooit stomme programma's kijken op tv, wat voor mij thuiskomen is twee keer per week. Zeker ook geen auto maar wel Skype want daarmee kun je goedkoop bellen met het buitenland. Ik ben het ook aan het installeren.

In mijn vrije tijd zit ik op zangles met een groepje overburen en twee aanverwanten, we lachen wat af, op donderdag heb ik tekenles, dat is echt bij mezelf komen en lekker pietje precies zijn, wat ik ook vooral in mijn werk ben. Goed genoeg is beter dan perfect, heb ik geleerd van mijn dierbare therapeut. Ondertussen schreef ik me in voor een cursus mindfulness in november omdat dat ook een hype aan het worden is en zogenaamd evidence based is.

Ik zou graag een keer bij jullie in de buurt komen wandelen, we hebben een oude caravan en zullen in de meivakantie weer naar Vlaanderen trekken, zalig.

Lachende Rik, mijn lief komt thuis, ik ga nog wat babbelen en daarna slapen.

Sloppel, zeggen wij dan.

Groetjes,

Tine

en nu maar wachten....

Hieronder mijn lievelingsbloem, de pinksterbloem

